

מספר על המשמר
מספר 28 (869)
10 ביולי 1987
י. פאזן זאמיר

מיסול בבקעת אגפורמה, בהימאלאיה. גובה 4100 מ'. מתוך הספר "מיסול במערכת השמש" של עזרא אוריון

[illegible]

روزنامه

מאת אבי בניחו

פתאום הילד מסדר מיטה

שנת 1876 סנת אל יסרח ממקד בית דהספר למיסה דאז. תאלי

שלא יידאו כמו סמרטונים
 המפורסמות דואו, שהנער המגיע לבית הספר לנישואי הא
 מן הטוב ביותר שיש למדינת ישראל, הרבה מאוד פתח השתת
 צהלה, ורבת מאוד בני מיכובים ומושבים, ובשנים האחרונות גם

המפורסמות הוא, שהנער המגיע לבית הספר לשיסות הוא

צעה לה. הרבה מאוד בני שיבוצים ומושבים, ובשנים האחרונות גם

הקדמה של חסידים עם פרוץ המלחמה הודקו ביותר, מכל עיני
הממשלה והלוחם הללו במשך שנים והופכים לטייפוס צעירים
שונים על שמי המדינה ועל כלים העולים עשרות מיליוני
לוחם כל ארבעה חודשים הם עוזבים לשלל מחלקים יותר
ומורדים מתחילים חסידים נשאר איתם

וכשפוגשים את ישראל מתרוממת ידם אוטומטית להצדעה. לויקה להם קצת זמן להכין שהם עברו לצד השני והם כבר בשורה אחת איתו, הוא אומר בחיך.

מקצרתו במשך 17 שנים בבית הספר לטיסה יכול לר"ס אברהם יצחק להבחין היטב בשוניים שחלו בנורע העולילי של מדינת ישראל. בשנים של "תראש, תאמן" היתה לו ולבית הספר לטיסה עוד משימה להתמודד איתו. "אין ספק שדור הזה של מל משקרא "יוראש קטל" הורגם גם אלולנו. אבל היה שלבן באים אנשים מרעם תופש" - זה היה בעצמה נמכה. וכולנו להבחין בכך

בנקודת שיתוב בנות הספר נקודת וחי 19 לניסיון נשכח
לכול בזה ביקור חסר, לאחריה עלה הצעיר לומר: עתה
מקצוע העולה הקריאה לנו מילה לבנות, את שירה, ארבע
המבט שהיו באשרה לחיובן וחיובן כדל באחור שלב
בגלל איהבמה והרעון באור אה בח ורעון וחיובן
שלוח בזה שלב חסר נקודת: בו חי נקודת באור אה וחיובן

משה וחצי" על המגרש

כשנתיים והאחרונות העביר רס"ב יצחק את רעייתו, שאלה ואת ארבעת ילדיהם אל שיכון המשפחות בבסיס חיל-האוויר בחצרים. הוא עקב ואת בעידר למען הילדים, שרצו להיות קרובים למסוסים ולמטוס עבודתו של האב. פתאום גיליתי שאני לא מכיר את הילדים, והמעבר הזה היה חשוב מאוד. כיום הילדים בונים שאנן חברים.

למי פתח משנה נפטר תהיל אשר שניו נמצאה קשה
לחיות. מבכירי הנאמנים על "הכל החדש" חיה חסות
לחיות: בקיבוץ כפר מנחם רבים הסתעקו וחתם מכת
קשה לראש הוועדה. שיעור אותה בלגנות
ש"י יצחק חזקיהו וזכור לו תהיל שניו לרבות
היה חסות ביות. בשנות שירותו היה בעמדה על מנת
מקור ודבר הסוב
הדברים מסתובבים למי נפטר תהיל שניו שוק שוק
לפניהם במספרו ובהסתייגותו. וזכור לו תהיל שניו
הנחוצה חזרה לבלדו וכן כתב תהיל אשר שניו על
הדבר שזכור לו

[illegible]

100000 איש יכול להפוך את

הבחירות האחרונות בארצות הברית כמה ממעצבי דעת הקהל אצלנו להרהור, שגם סעו בתורכיה מזה הכוח המניע את הבורחים להצביע עבור מועמד זה או אחר. אמנם הפוליטיקאים שלנו אינם נמנים מלחשון את ערונות המטרות, אך ספק רב אם יתירו אצלנו להיות ציציולית, תושבת רק את מה שחשבו בן דור, לשמש לשון מאננים, אלא אם כן תהיה ספרייה רחבה/ צעירה/ ארוך במילי/ עולה חרשה במדינה/ תושבת עיירת פיתוח, או מוטב הכל גם יחד.

אך עד שנבנה לציצוליה משלנו, נגדו עלינו כנראה להתספק בפורגורפיה הפוליטית שהביאו עלינו תוצאות הבחירות האחרונות. קשה למצוא הגדרה אחרת למחזה הולגארי ששתי המפלגות הגדולות מציגות בפנינו בשנתיים וחצי האחרונות. לתחנתו, התיקו המשותף שנוצר בבחירות אלה, אף שהביא ליציאה מלבנון ולשיפור מסוים במצב הכלכלי, אינו נראה כעומד לחלוף. רק אירדניה היא, שעם השלמת משימות החירום הללו והחזר השלטון לידי אלה שהביאו אותנו למצב זה.

רוב הפרשנים שותפים לדעה, שהתיקו הפוליטי הזה הוא המצב אשר ישורר בארץ בטווח הנראה לעין. וזאת, בדברי פרופ' זאב שמרנבאל מן האוניברסיטה העברית בירושלים, מכיוון שהשטח הזה מייצג רברים ממשיים, אלטרנטיבות אמיתיות וחילוקי דעות מוחלטים. לפיכך נגדו עליו להמשיך ולהתקיים.

גם הפרשן המדיני חנן קרישפל מציין את המצב הייחודי, אשר הדינו מאז בלתי-אפשרי לשיטת הבחירות הקיימת בארץ, של היווצרות שני גושים גדולים, בנוכח באופן ישיר מן השכר החד משמעי המפלגה את החברה הישראלית-כנושא השטחים ועתידם. המון חולק רק מעטים את הסוּר, והדיקטאטוריה בשני הצדדים תלך ותגבר בכל שנתחידר לתודעת הציבור המודעת, שאנו נמצאים היום למעשה בשעת הכרעה בטווחים היסטוריים על עתידה של החברה, רבר שער היום העריפו הכול להתעלם ממנו.

במשך עשרים שנה נשמרה האשליה של ארעיות המצב הקיים, והאמונה חסרת הבסיס שהמצב הנוכחי הוא מצב חלקי, יותר ויותר מתברר שמצב זה חופף למצב של קבע, ככל שגורל הציבור שמכין זאת, כך גדלה הדחיפה מן המצב הקיים אצל אנשים בצד המרכזי שמאל של הקשת הפוליטית. ומצד שני גובר הבטחון העצמי בימין, הבטחון שהומן מועיל לטובתו. כתוצאה מכך מרשים לעצמם הוגי הדומין התנהגות קיצונית ומזלזלת בכל המערכות הקיימות, החל בנקמת מיליציות מוינות כששומים, דרך דרישה עזיבנים וחצופה לשחרור וחגיגת מרצחים — ועד להתחזק האשמות של דרישה פוליטית בכל מקרה של העלאת שמו של איש ימין הנחשב כשחתות ציבורית או אישית.

חלפון, לעומתו, רואה את בני ערוה המזרח כאנשים המעריצים כוח, והתצבעה להיכר היא הצבעה עבור תחושת הכוח שמנסה להפגין הליכוד. סקרים שערך מראים שגם בקרב מצביעי הליכוד יש נטייה של בני ערוה המזרח להמליכה בשורן, המייצג את הכוחות בצורתה המיטה ביותר.

להגן על שלמות העשבת

רופ' שטרינאל מטיב לראות בבנייה העדתית בעיה במני עצמה, אלא רואה בה קורס כל בעיה חברתית, אמרציונאלית ואידאולוגית. זה שיש הצבעה לימין מצד שכבות חברתיות שנוצצות בחתית הסולם החברתי — זה כשלעצמו אינו מצב בלתי-יטבעי. התופעה, שבחברה אשר בה מתחת לשכבות החברתיות הנחותות קיימת חברה לאומית אחרת, שעליה ניתן לדרוך, והרוב מכיא לרדיקליזציה של השכבות החברתיות הנחותות בחברה הלאומית הראשונה — זו תופעה מוכרת, או בצורה יותר קונקרטית: השכבות החברתיות הנחותות אצלנו הן רדיקליות ביחס לבעיה

נמכר

יורד מעצת הפועלים בשדרות, שלום הלוי, איש מפא"י למעלה משלושים שנה, ביער בעת הבחירות האחרונות להסתדרות מחפץ אידאולוגי ועבר לליכוד.

מחפץ אידאולוגי לא מדויק, לאחר, הצנחתי מועמד לראשות המועצה המקומית בניגוד לדעתו, החליט הלוי לרוץ לראשות מועצת הפועלים וחפץ שמומן למערכת הבחירות. תוצאת החיפוש — הצטרפות לליכוד, האידאולוגיה בחתולמותו.

הלאומית, משום שמתחתיהן נמצאת שכבה לאומית אחרת, שנוה להם לדרוך עליה ולהישען עליה, משום שעובדה זו כשלעצמה נחנת להם תחושה של שייכות ומעמד גבוה יותר בחיזארכיה החברתית. הסכמון הלאומי מגביר את המגמת השכבות של החברה הייחודית, לחברה שנוצצת במאבק נוח לראות את עצמה כשבת, כגוף אורגאני, במשפחה שבין חברה מקשרים קשרי דם. אי לכך השכבות החברתיות היותר נחותות, שבעיית התשתיות לחברה היא הא צלם פורבולמטית במישור התרבותי, פותרות את בעיותן על-ידי בריחה לקשר האמוציונלי, לקשר הדם ולקשר השבטי, הפיסה זו מבקרה כמובן את כוחו של הימין, שמטבעו

פירנוגרפיה פוליטית

כוחות בומה

רמינים לשבר היסעון בבירור בתוצאות הבחירות 84, אמר צבי כהנא. אם איש שבע שנות ליכוד, שבהן היה כשלון מחפיר בכלכלה, תהגדיר מלחמת לבנון, המלכות המכשילה של בני מחשבתו, תהגדיר הוויכוח של שורן בכל מערכת ציבורית ופוליטית שרק נגע בה, אם לאוהד כל זאת כל מה שהחליף המערך תלך זה אותם 56 מנדטים של מרכז-שמאל — כנראה שהשטח הוא רחבה יותר מעיק מאשר כריבים הפוליטיים כלבר ועובר לרכיבים תרבותיים, אנניים, רכריבים של הצבעה מורשתית או מסורתית של קבוצות אוכלוסייה.

החמא הקדמון של מפא"י, הונחת העולים מעדות המזרח והדאגה לאנשי שלומנו — מונע בכל אגף השמאל לטווח הארוך. אם סגנה יוסטל לא הייתה פוסלת את דוד לוי מלחיות מוכיח מועצת מועלי בית-שמש, — אומר העסקן, ומומחה בחירות הוותיק יעקב חלום, — והוא היה היום במפלגה, עמיר מרץ, ראש המועצה המקומית שדרות מטעם מפלגת העבודה, מציין את הבעיה בצורה שונה, תוך ניסיון להפגית המכס קדימה, "הבעיה, אומר פרץ, יכולה להמציאות במשפט ארוך גם אם אבי לא קיבל עבודה בגלל שלא היה לו מבקס ארום — אין זה מקרה לי את חובתו לשלוח בגלל זה את בני, למחמח מיתרות, — פרץ מעריך שהקס מבני עדות המזרח השתדורר בבני מתאחזקו הרגישות של הליכוד, שמעון פרס ואנשיה תגליתו, — לדעתו — לשכור את מחסום אי האמינות ונתרן כעת רק תצער הקטן ותקשה מכולם — המעבד, להודות עם ערכי תרונת העבודה גם פרשנים אחרים, נכסן קריסטל, רואים את התצבעה העדתית יותר ממצבעה במישור הפנאטלי ולא במישור האינטלקטואלי.

ח"כ אהרן שטרית מוצא לכבוד ההחזיר, את הליכוד משאננות ובטחון ככוח אצל בני עדות המזרח, תודוך הצעיר אשר הותנה כארץ רצה, והצדד החל ב"ז הצבעת מחאת בני מפלגת העבודה, אף אם הליכוד יכניע את הציפית ולא ייצור שוויון ערתי — הלגל, בחלש, עלול להחמיר, להערכת שטרית, הצעירים יתנים להשפעה ולשליטת דעתם, וזאת בניגוד לוקי דורו ומשתי המפלגות, ששום דבר לא היה אותם מוצהבם.

לחסיסה זו רחבה יותר מאשר המעמד הבינוני, לבן הבעיה לדעת פרופ' שטרינאל, היא בעיית תרבותית וחברתית, לא בעיית עתידית תגורם הערתי לך וחלש, לעומת זאת לך יובצר תגורם המעמד, חירבתי, ובחתי וכלכלי, אין כל ספק שבטווח הנראה לעין השכבות הסוציאקונומיות הללו תהגייסנה עדיין ברובן מתוך עלי-השלון וזאת משום שהפערים נשארים כפי שהיו, ומשום שגורם לעיל לגעזיח את המצב החברתי כפי שהוא.

ייהנה מן האונס

אם אכן זה המצב, ובאמת נוצר במערכת הפוליטית ארץ קבוע בין שני הגושים הגדולים, הרי נשאלת השאלה, איך יגבול לכוח החסיסה של המפלגות הדתיות מצד אחד, ולכוחות הצניעה של המפלגות הגדולות לעומת זאת.

פרץ ושטרית אינם, רואים כל גבול, לא ליכוד הסחית, להגייסנו מבחינתו, — של המפלגות הדתיות וזאת על ידיכיה המפלגות הגדולות, הוצרקה החזירה לקיומן של מפלגות דתיות היא תהיה להישגים מסויסם בתחום החסיסה תחתית שורן והסכסוך הממסדי, שתי המפלגות הגדולות תהגדולות תשלמה כל גורם המפלגות בבוברל אחר מוחי — הליכוד יתהב מן האונס את גורם המפלגות הדתיות יש לראות ללא כל צל של ספק תחלף אנטגוניזם של יחסי הימין, והדאגה בימים אלה לעשים נסיונות במפ"י, יתחיה את המפ"י שישמש חמיד כסמן הימני של המפ"י, והנה הגורם קסל ייצור, רוב וזכו של הליכוד, למעט חכרי כנסת בורדים, ריחא את חוק מיתחיהורי כיוסן טוב, נכח וצדק, ומובן לתמור לו משהו אידאולוגית מתורה ומבויחה זו אין הברל, בין אובל, שישמש שומך, שמיטה כאריאל שורן לבין חושב הכיסה עובדי עלי לטוב נוסתה להתחברות הימין עם הדתיות היא חודרתו ומחמחח מסע של רוב המפלגות הדתיות עם הערתי שלמות הארץ, עליו שכן חתם את נושא, מיהו, יתחיי כנסתו, ציון, שממנה לא תוריה כי מיהו להגיע למידת הלכה, שוקיה יונקס ממנהרין זו או אחרת, בניגוד לאגדה הדתית, לא חיה המפלגות הדתיות לשון ממוסד.

יעקב חלום

חנן קרישפל

מאיר שיקורי

עמרם מרץ

זאב שטרינאל

שבתות 1972, מפא"י בגלמלית תושונים חיתה יכולה להקים פשרות מכלי המימה, אך מסימת של נחיתת פוליטית העריפו תגורם הערתי לך וחלש, לעומת זאת לך יובצר תגורם המעמד, חירבתי, ובחתי וכלכלי, אין כל ספק שבטווח הנראה לעין השכבות הסוציאקונומיות הללו תהגייסנה עדיין ברובן מתוך עלי-השלון וזאת משום שהפערים נשארים כפי שהיו, ומשום שגורם לעיל לגעזיח את המצב החברתי כפי שהוא.

סוף הסיפור הציוני

שטרית ושיין, כמסר במגזינים ארנטיים, שצמח מתוך שותלים, ללא סוּר הממסד המפלגתי, רואים את התחילת

על הכל אמנם שיני דעתם של 100,000 איש יכול להפוך את הקצרה על פיה, אך לא בדור כלל מזה החרק שעשוי להביא לשינוי זה, הלאומות הגוברת והולכת ועליית כוחו של הנאציזם הכנטיסטי במשאליו דעת הקהל מצביעים בבירור על הכיוון אליו פונה החברה הישראלית. הפתרון הוא אחד משניים — או לתת לימין, — מה שפרס, בלהיטותו הריבה להגיע לבחירות מוקדריים 84, לא השכיל לעשות, או לחזור לשלטון מלא אוכל, שיוכיח טופית את איי יטלתו לגלל מדינה, וזאת תוך נכונות לשלם את המחיר המלא שיידרש עד שתופיע הכתובת על הקיר — או לחזור מחדש למהלך של אחרות לאומית, עם קוויס ארומים חדים ובוררים בבניות היסוד של קיומנו. המחיר שניאלץ לשלם תהליך דמוקרטי בדרך זו הוא של קיומנו.

דודו טופז

אחד שעבר את חוויות הפער חעדתי בצורה אולי הייחודית והיצרנית דוונן ביותר במדינה הוא דודו טופז, מליטת הפה הבנת-נשכרת שלו, צלחיתתם, הבניאה לכל תגובות וסערות רגשות שאון רבות כמותן, התגובות, בחלקן מגיפולמיות של פולטיקאים וחלקן תגובות אמיתיות של הציבור, רחיו חסרות כל רסן, למן יריקות של נהגי מניות — ועד להכרזה בנמבאסטית של שמואל שניצר במגזיני, הספרדים יכולים לסלוח — אבל אנתנו לא נסלח לו לעולם, מיטורין מתעבודה בטלוויזיה מצד אחד — והמנהג מאיש ליכוד בכיר לסולחת עם בנין והצטרפות לתנועת החרות מצד שני.

דודו טופז יכול היום לחיוך, במבט לאחור. בכשורן רב הצלחין נצלל את הסיטואציה, שהביאה אותו למעמד של מצורע חברתי, לצורך מחפץ טוטאלי עששה אותו לחיבב האומה (ומנחל הבנק). בתחילה שיתתנו ניסח דודו להציג את העושה כמשהו היסטורי, שכמעט אבד עליו כלה, אך לאחר הסרת הקליפות העליונות מתגלה הפחד האמיתי, הפחד מקיצוניות, מהתגובה המעורפת, הלאי רציונאלית וחסרת הפרפורציות, התקופה הראשונה לאחר המסקרה מצטיירת היום מפני תקופה כמעט אפוקליפטית.

עם ישראל הוא עם מורז מאד — אומר דודו, בתנך כתוב שה אומר לאברהם: אשימן כעפר הארץ וכסוככים לרוב חילי אומרים: העם הזה משול לעפר ומשול לכסוכים, כשהוא עולה — הוא עולה עד לכסוכים כשהוא יורד — הוא יורד עד לעפר, כך היו גם התגובות: שגאה, אחבה, כך חיתה גם הריחביליטציה: תיא חיתה מין אקט של אחבה.

חומר מאין כמותו — אך עדיין וול ממחיר הרמים שניאלץ לשלם בהפקרת השלטון לירי שורן וחבר מרעיו.

פרופ' שטרינאל רואה את הבעיות הללו, העדתיות והדתיות, כשוליות, חסרת, לדעתו, ככל שחולף הזמן מריאגה אחו הבעיה הלאומית-קולוניאלית, שהיא בעיה קיומית, יותר מאשר הבעיות החברתיות, תיקונים חברתיים ניתנים לכיצוע בכל עת) ככל שהזמן תולף, קשה יותר להתנתק מתורה המערבית, זה הברית האמיתי, העיקרי, הקיומי, וכל מי שחושש על עתיד החברה חייב לחשוב במונחים היסטוריים-אלטרנטיבים. כל השאר חשוב מאד — אבל חסר את המימד הקיומי שיש לעניין הדימס, פרופ' שטרינאל מעריך שאין מוצא מן המצב ללא מלחמת אורחים, אין כל דרך לגאוח מן הגדה המערבית ללא תגובה אלימה מצד הימין המתיישב והמתנה, דבר שיהייב את המדינה להטעיל גורם כזה למימוש ויציאיה, אם הדבר ייעשה בצורה נחושה, תהיה מלחמת אורחים קצרה ומורית, אם לא — זו תהיה מלחמה ממושכת, פרופ'

שטרינאל אינו רואה כל רע במלחמת אורחים, ומכאן לראיה את הנסיון היסטורי של מלחמות האזרחים בארצות-הברית ובברית, אשר, מתוכן צמח הברית וחוקת ובזיאות יותר, אמנם ייתכן שמרינת ערב וצלו אף המצב, למגירת השכבות — אך ההלפרנטיה היא להאמר להנכר פלונגאלי איתותי לשו כל כליי וטקס של חברה קולוניאלית, או הקמת גטטון יהודי במדינה דו לאומית או רכי-לאומית, וזאת לא חיתה מסרת הבינוני, כל אחת מן האפשרויות הללו תהיב להגדיר גורום של ציבור אימתי, וזה יהיה סוף הדרך, וסוף הסיפור הציוני, לגי, חושב שחמדרעות שאלה הבריות הקיימות העומדות מבניו תהיו, כגון, הציבור תודעת הציבור, אומר פרופ' שטרינאל, ושכונן שחמדרות רק יתחיי.

החברות והחסינים שחמדרות צעת, והאחרות, שחמחק בבירור, שחמפלגות הימין חוקר את שורן בשנים הקודמות, ותמריד חודש, לא צריך ציור ותרין ערוה המפלגות, מוטב כל מעט

נערה מסננת לואים

מאת עופר ניר

כ. בכיניי מדי דיוויס לא יותר, עד שנכנעה. מה לאחבה ולזה? היה התקליטון הראשון בקאריירה שלה, שהגיע לראש מצעד הפזמונים באמריקה. מקום ראשון לאחר 24 שנים.

מארכ קונפלי הינא את ריקודית פרטית, שיר שנועד, במקור, לתקליט של ח. דייר סטרייטס. אולם בסופו של דבר לא הוקלט כלל. קונפלי האמון ששיר הוא יכול להיות מבוצע אך ורק בפי זמרת לא גבר. ריקודית פרטית נתן את שמו גם לתקליט כולו. היא שרה גם שירים של דיווייד בואי. לחקת (חדיסקו) התפרצות, החיפושיות (החציל) ולחטי-נשמה של אל ג'יי, הבח נישאר יחיד.

השיר הזה עשה לה את הקאמבק הקטן, לפני האלבום. הוא יצא על גבי תקליטון והגיע עד לחמש מאות אלף עותקים. המכירות הבריטיות האנגליות בכלל ידעו להעריך אותה יותר מן האמריקנים. עובדה, מי שדחה לתקליט השיר הזה חזק ופזמונים עברוהו היו מרטיין וור וג'ון גרורי מלחמת ריקודי 17. שני הבחורים, חובבים נלהבים של מוסיקה אלקטרונית (היו בהרכב המוקדמי של הליגה האנטישית) אבל גם מוסיקת נשמה. חגו בשנת 1982 רעיון, להרכיב תקליט אסוף ובו ביצועים לשירים ישנים, משנות ה-60, בפי מבצעים בני אותו דור. הם הציעו לטינה טרנר לשיר שיר של לחקת הנשמה. חפזית, השיר הזה, בדור של מבוכה, נכלל בתקליט-האסוף. הוא שקיבל ביקורות טובות, אם כי נקטה רק על ידי משוגעי-עצות-השישים ומאזינים. אופני תיים כלשהם.

הדודה
של מקס הלוחם
לא היו אלה האנגלים הראשונים שהעריכו כערכה את טינה טרנר. מאז נאמר שיש את זה כבר בשנות ה-60, כאשר צירף את אייק וטינה למסע-הופעות בארצות-הברית ואירופה. אחר-כך שב והזמין אותם להופיע איתו. באגר היה מעריץ נלהב של קולו. בזכות העובדה הזאת הפך התקליטון מעמקי נהר פסגת חור, של פיל ספסטור המפורסם, ללהיט. ענק באנגליה והגיע עד למקום השלישי במצעד. בארצות-הברית לעומת זאת לא הצליח להגיע אפילו לחמישים הראשונים. הקהל האמריקני חלבו עדיין לא גילה את מוסיקת הנשמה כסגנון אופנתי. לקח קצת זמן, אבל כאשר זה היה, איך, אינקה הקאריירה של אייק וטינה טרנר לגברים חדשים. היא חרבה מן היתום-אב-בלבו וניסתה בחצלתה גם רוק. היא שרה שירים של תת-הית. קריינס קליינטר (מרי האטל) ושל האבנים המתגלגלות. חידודות עם מקס לאגו, אינקה גם היום. הם שרו יחד במופע ה-לייב "אוי" וקראו בתנועה מחזירה אחת. חסדי ממנה את הצאית קעור שלה. אחר כך סיפרה שהאחר אותה. שחוא מתבק עליה. משחרר היא קיבלה את זה ברוח המתאמת. כמשובה ולדחות. בימי הוא כמו אח. שלי. אומרת טרנר.

אנגלי אחר שזיחה בזמרת השחורה בעלת הוופעה הפראית פוטנציאל קולנועי מהמם, היה קן ראטל. הצמאי האקסטרנאוטני לקח אותה לתפקיד, מלכת הסמים, בסרט טומי, שהתבסס על אופרת-הרוק של לחקת. המי. הוופעה שלה בסרט, חיתה סניקס בלתי-נשמה, צבעוני, ומרתק. לאחר חסר, חזה, בשנת 1975, אמריקני שיש לה תיאומן לתפקידים טיפיים. הוא חלמה על משהו יותר דומאני. אותי ריאליסטי. אם

מא שלה היתה ממוצא שחור-אינדיאני. אולי ממנה ירשה את נושח החיפושיות והצילי. חח לעבור ימים קשים, מכל הבחינות, ולצאת מהם חזקה מתמיד. מופלית יותר מאי-פעם, מאמה, מכל מקום, ירשה את הקול. כך היא טוענת. מאביה, איכר שחור, שכיר, ירשה אולי את נמכות-הקומה והיפוך-השיניים, התממ דה והכוח לעמוד בחשפלות ובאלמוניות בעלה. והיתה זקוקה להרבה כוח. כאשר קמה ועזבה אותו, לאחר שנים של התמודדות יס-יומית עם מראנאודי שהקפו עצמו בכלי-נשק רבים ונרצח רק בעזרת קוקאין, החלה בכך דרך ארוכה. לא קלה, עד למעמדה כיום, נוכחית. סופרסטאר, טינה טרנר, קרוב לוודאי הומרת המעליות ביותר בשנים האחרונות. הופעה אחת בישראל, ב-21 ביולי, במארכ חירקו, 30 אלף כרטיסים תוצאו למכירה, ומתמרים שאף לא אחד יוחד למפיעים.

טינה טרנר עשתה מה שקוראים קאמבק. פירושו - להתחיל מחדשה, בגודל לאחר תקופת-שפל. לא כל אחד יכול לשנות קאמבק, רק מי שהיה לו מה להציע לפני הנפילה. לטרנר היה, הרבה, בשפע. הקאמבק שלה הוא אחד החיפושיות היותר שזיכרה החיפושיות של הרוק להציע לקהל יש כאן כל מה שעושה מלודרמאט טובה. ילדה, קטנה שאחבה לשיר, גבר שמדריך אותה בצעדיה הראשונים ואחר כך, מאוהב בה או לא, מתחנך איתה. גבר שחופק להיא אלימה כאשר הוא טובח לדעת שהילדה הקטנה שלו גדלה עליו, עברה אותו גם בכשרונה וגם בסופרלאריות שלה. המלודרמאט הזאת הציע שנים קשות, פירוד, גירושין, התחלה חדשה, כמעט מאפס, עד להצלחה. עד לשאי, מסך.

אלא שחמשן שלה עדיין לא ירד. לפני שנתים, אמרה, שתפרוש מפעילות מוסיקלית. כאשר תגיע לגיל 50, גיל שממערתי בחיי אדם. בעוד שנתיים תחצה את מחצית-המאה. היא נולדה ב-26 בנובמבר 1939, בטנסיאה, בלצון או ברציונות לכו תדע, שתרצה לא לעשות דבר להבטל להיות עם חברים, בראון אחר, אמוח שהרצה להפיק את בשורת הבודדותם בעולם. היא עצמה חוללה להאמין בבודדותם בעקבות נישואיה, גירושיה וטבח חורב. לכל מקום היא נושאת איתה מזבח קטן לחדיק סטורט, להתפלל בקצב הפעילות הנפשי של נראה שהמתח מעט את תאריך הפרשה המיועד, יש לה הרבה להציע, עדיין, הקהל ידע זאת. היא יודעת.

מה לזה ולאחבה
גם חברת התקליטים שלה יודעת, קמפטרל נתבקשה לפני מארבע שנים, להת מקדמה על החשבון. כדי לאפשר לה לתקליט את תקליט הקאמבק שלה. רוג'ר דיוויס, המנהל של החציל לשמע, את מי שצריך לזה את הכסף. התנאי היה, על התקליט להישתיים תוך שבועיים. דיוויס וטרנר שרו-לעזוז. היו לו חברים טובים שם, אנשים כמו רופרס חינו וטרי ברינסן, שמות שלא אמרו לה הרבה, אבל עד לאמרו, דיוויס דחה להפוך שחונה. כך הודח, למעמו האישי, לא תמיד לטעמו. ברינסן הציע לה את מה לאחבה ולזה. והיא סירבה. פעם אחר, מעם, תוך, שהיא פוסלת את השיר

קאמבק של מינה
מוצא. היא היתה
המסגרת, בפילה ועלמיה
את כל הדרך חזרה.
פראות, אנרגיה
וסקס-אפיל מדיהים.
זמרת הרוק הטובה
בעולם להופעה
בפניו-אל

ומתמיד, בכניסה הבאפטיסטית, שנית, אחותה היתה מלצרית במועדון בו הופיע אייק עם לחקת. הוא כבר רכש לעצמו שם ומעמד ואפילו הקליט תקליטון בחברה של סם פיליפס. האיש שאצלו הקליט, מאוחר יותר, אלביס פרסלי. היא אחבה את המוסיקה לא את האיש. הוא נראה לי הגבר הכי רחוק שראיתי בחיי. סיפרה פעם, לא יכולתי לחשוב עליו בתור מאהב. הוא הותאם לי יותר כאח.
והאח הזה לא כל כך אהב את הנדנודים של הנערה הצעירה, שהתחננה לשיר איתו. הוא פטר אותה בזלזול, לילה אחד, בהפסקה בין שיר לשיר, חטפה את המיקרופון ופתחה את הפה. מאוחר רגע, חקל - וגם אייק - היה שלה. הוא צירף אותה לחבורה שלו, שהתגוררה יחד בבית גדול בסט-לואיס. מקום בו תאווירה היתה חופשית וחוסר ירוד למדי. אייק היה ידוע כדורף נעים, אפילו שחלף שני ילדים מן הודות-בצבור שלו. גם לאחר שהתחתנו, המשיך אייק לטפח את דיומי-המאצו שלו. הוא התפרפר עם נשים וחיכה את רעיוותו החוקית. פעם חיכה אותה בקולב, פעם אחרת דחף סיגריה בוערת לנחיריה. ובכל זאת, היא נשארה איתה עד שהחש כי הוגדרה הסאה. כי חיכה אותה פעם אחת יותר מדי. היא החזירה לו. הוא נדהם. המשיך לחכות באותו לילה עובדה את הבית, מוכנה לקחת על עצמה את הפנימיים לבציל האולמות שאלצו לבטל הופעות בעקבות הפירוק-למעשה של הצמד. משך שנים חלומות את חלומותיה. היא היתה מוכנה לכל הופעות בלאס-וגאס, כנסים של חברות אמילו הופעות-אורח בתוכניות טלוויזיה מטופשות כמו, חבורת ברידזי-ההופעה של וני: ולרי אוסמוג'י. היא, חיתה, חסרת פרוט, כמעט, אצל נחשה בחולצתה לתמשיך חלאת לנסות ולחזור. רוג'ר דיוויס היה האיש שעזר לה בכך.
ריקודית פרטית יצא בשנת 1984, שוברת, כל החוקים. ראוי-אזה בשנה שעברה והצליח פחות מקודמו, אם כי גם כך, נמכה היטב. ריקודית פרטית הביא לטרנר, נבחה אחת, שש מועמדות לפרס גראמי. היא זכתה בארבעה - על תבוצע חסוב כיותר של זמרת בתחומי הפופ והרוק (הראשון יבכו). מה לאחבה ולזה? חשני עבר, במוסד שחזרה טוב איתו, וכן תקליט ואלבום. חשנה.
טרינר, בעצם, עשתה את כל מה שאמרים. היא היתה במסגרת נפלה שבת ועמדה על רגליה וטיפפה חזרה למקומה הטבעי, כיום היא זכאית לתעמול - ואף לטות - בגאון. זמרת חרוק. המעליות בעולם. היא חיה תעמול בדיבורה. חתולית בעניקם לנעור ששתיים על מוסיקה אנרגית וסקס-אפיל מדחכים. נעם אל-החולצות כל עוד אפשר.

שרצית
ת על האידם
שאלת רופא

[illegible]

קצה הקרחון

המחנכים המסמנתו ביותר של אלה שמוגדרים לחיוב
ללא תועה. זה בדור למדי, אנשים שלא אנשים פחד
לומר להורים. כי מרוב יראתם, שיש הרבה מהם, שיש
דלים — מאלה שמוגדרים למרפאה. מתוך אלה שכיבולו עריו
— הם יצאו ששוחשים. ומתוך אלה שמוגדרים להיות עם
החיים — הם יצאו שישמיעו להרבה סיבות מרפאות. כי
שומעם — ומבטלים, למשל, באים הרבה פחות. מרוב
הם שגור ראשם רק את חשד הקרחתן. ורק את האנשים שאחרים
מסוגלים לומר להיות שאם שיהיה הרומץ לנולד למרפאה —
ולא תוקא אתם שמתבטלים בסיכון גבוה.
ולכן בעיקר זהו השוהה בחייו רישו של זה קשה גדול לאנשי
המחשבה. וזאת, אף מנסה להיראות תגובת מרשדת, הוא שאני
על כל אלה ששנאם באוכלוסיית התיכון — לשלוח את
החיים שלהם או ערוב. אנשים לא באים לקהילה
שומעם, ורוביתו עם אנשים שום. נתיני הרצאה, שוחחתי
עצמם. כי קשה, זהו קשה. כי רוצה להשתכחם בהרבה —
במסגרת פתוחה. מן אנשים לא רוצה להודותם ככלא, אפילו
ובתוך אלה, אפילו אחרי שירדתי, מאחרתי — טוב, או נישש
במפתח — אלה לא עורב, בהרפאה זה לא אני. כי
החיות ועוד חמישה שיושבים בתוך ומבטים וזה כבר יותר
מזה. זה לא מפתיע בתי, כשאני בא אליהם, וזה במגרש התיני
על זה וזה יותר מזה.

האליהו האתניש, במקום לחתמין להם, היא יומה מרטיט של
 זאק. אין די ממונת בעיני העבודה על תקיפתה. מרס'
 זאק אט די ש ממונת להביא למודעת צמיחת רחבת מרס'
 של נפת. די ממונת מרס' בנוטאין מביט תחולים שקל.
 של תחולות נפת טכני שבעת המכרזים שזוקמו על ידי
 מרס'. מרס' אלקו, התארא די המכרז במסדוקה. מרס'
 שטעטל באוור. די ממונת מרס' שטעטל חידוד למרס',
 מרס' הנותן. אין תובט שאני עישה מות מרס', הוא אמר.
 מרס' של מרס'.

ראה לכם שנושא האיידס מוצאזז גם אתם נחתם לקיץ
מטעם בשקיעה כל אינטרומדיה חיטת על אורות חתול
ועשבוני כרמל נראה לכם שאתם דורכים בהם שחורטא שותה
והתפורפר מביא אל מנות המולחל למלות ויהיחול
כמכור תרואה מרקקת, אומר כי מה שקורה ביצי זה
החידוש הצמר על הצמח במריר.
המירק כח, כישורא, הוא אומר – מוער, יחסי למרע
שקובל האנגלי בעיניו האיידס, האנגלי, הצהרתי, האיידס –
מפאז מתיב הורא! שלחם מיר בקור עליתם דור חסר וזה
להצמח מחיכות. אלה מיר, ניוניז, דרך כלל, מספרים אנשים
או מחמרים שמגיעים דרך השלקס, ומתיישבים במריר האקוסמות
העיתונות.
תעיר על חוסר האינטרומדיה הנחובה והמרומה על מבט שר
ש מיכאל קרפין קרסן קרסן האיידס. מרסל, אלן מרסל שעתה מר
החבתי, מגיעים פי שלוש מעבר להורקוב מרסל לאיבון
אידס. אלן מספיק מרועת צביב, אמן מצליח העלמות לא
מיר. מרסל מרועת הצביביות, עש תכנית מתיישב אחת – יט
בהחלט מקום להגיד את המרועות, וללכת על הצד החיטול
מירעו מן מרועות – כן, אבל לא מרסל המוני, שממילא לא יכ
מירעו שום דבר מרסל.

הנרקומנים לא באים

רעושרים ושלומים נהדרים מנגיעים מדי חודש למוסדא לילוי האידים במדבר, עד כאן בדרך 300 אילם, קהילה נכבד ונחלים — מסד שרופ' אלקן לפרט, חגבב וקהל מלחם נאמי ויגסימיה, וכן אחרות, לוחותיגסיה שכולם נחבין ורועים הכל על כלום יתירות קטנה, משבשים משתחשים, שכונה, קרעם וסחבל. בעשרתם מועד אלא הבנות' לא השכנועל על תחפשת ישירה, בלתי ישירה, מועד ולא מועד, של מידע על מה שקהל חגבב — חל גדול, כלל אינפורמאציה כאן יש שמועת צימות, עצמות, אנשים מחכמים וכל וכו' בשכונות, ורועים אלא חל אלא תהרביג הוועטנאלי, כל מה שחל להם זה אישר, ואם אלא קעטשירי שבנגב: בנאבאן וכו' נאשרי: מולח — אני חרש' אלא אשכח את כח תהרביג'.

רוצים תעודה

רבים מחאסידים חתומים לייבדק במרמא לאבות
האיידס בבית חוראם - מקשישים אישור בבית
המעיד על כך שאין הם חוראם - מן העדות בידי אבות.
מקום: אני ורבה שוח: יחול בתק שלי במרמא, חס
שביל חוראם חסד - ברור אומר מרס אלקן שחם
רעים: חוראם חסד את החשוד מרס אלקן מבויה
אני: נתן כמבו, את חניא, אני לא יציר את חניית
האלה אלק, אבל אני מסביר שהעדות מדברת על ה
עבר, לא על החיות ודאי לא על העתיד.

במחלקה הפנימית מבקשים לשמור על סודיות אבל כל פורו
אנורמוזיה מתחשק במקום הקטן הזה כאש לשדה קוצים. חסר
אחד אמר לי: — יש שבעה חולי איידס בדרום אחד אזור —
המספר מגיע לחמישים. אחד מהם: דודו בן-דודאן שנים כבר נמצא
כאן. אחד מבארשבע אתר החתיבות, העוברת.
והחולה מעוברת כשיו דרכים. כיום ובמזג יום וגם במהלך

מנות הדם בטוחות

[illegible][illegible]

לשאלה אם בית הולמים חוקקה ערוך לחמסרות עם הבקיעת התביעות באשפות הלז איתים, דאז משיב כסיתור. למי אתי שנה הנוצרי לטורוקי ישראלי שלח אתי שנה בולגנליים ודאז גרע עם מלחל חום התברר שזו אתי ממלחלת חוםס מרמקוטל שם אמריקט. מלחלת גברמרטל ערוך גניק שערשיר רלקת עם שטפס דם כסרמלי מלחלת ממשור דאז רואית. מרמקט מום שערשיר כיקם. אם דאז אכא ורמקט בית הולמים חוקקה ערוך לחמסרות היתח - מה ערוך, איתח ערוך. נתנו לז כמבוק, ערוך דפוס, שטמט שטל גורל על הילול. ער דאז חמסרות מסיבות חמסרות, מלס עם כממחול, איתח אדח שחלח

במרוך כדי לשלם בחובות, ואחרים לא בכנסו ולא יצאו. האדם הזה היה אצלו, שכבר היה השומע קודם. והוא חזר ברא, נבוכדנאצר וסביביו של כל העובדים שברקו וטשלו וכו' וברם של — 35 מסביבם
אחד אחד כמו אלה לא רבוק. הסיוע הזה לא להרחות שאמנם
אנחנו לא ערוכים באופן ייחודי לשיטל במחלה מסוימת, אבל
הנהגים הנהגים שלנו לגבי בידור במחלות מידקות — בפרט
מסביבם.

לתפוס את הגל

אם תתרשם ההרגרית ומושלח מאנשי הצוות יידק מן שקלוח בהם אם לרע אידם — שם אשפוזם שהעובד מבוחר, והאנשים מרעיהם לא שם אדו בהרשם במחלה, מצד שני מבוחרים מאוד, וההשפעות האלה הם והשפעות מבוחרים, שם להם על לא להתבסס. ביטויים נוספים אלה שגורקים ממחלה. זה לא מחלה, זה ענין רצוני, והאנשים לא יתאפשר להם כביכול רבה והנשים להודיע את הצוות עד כמה שצוין, מבסס

[illegible]

לא נעסוק בנבואה

בעולם יש 40,000 חולים. בישראל ידוע על כמח ועשרות אלף גורמים במערכת ההיראות שמעוררים את מספר החולים והנזקים כבאלף. תחולת החיים הממוצעת לאחר האבחנה — שנה. יש המצטרים ימים אחדים לאחר שאובחנה המחלה. יש בודדים הממאיימים כדי חמש או שש שנים. עניין של מל ושל חשיפה לרדיואקטיביות. נבגד אחריו יותר חולי איידס מבין אלה שהגיעו לבית החולים מלבן או שכלכו ממחלת אחרת, מאשר מבין אלה שהגיעו לחיבורם בגוש איידס.

פרוט' אלקן אומר כי שני מקרי מוות מאידים, ביחס למחלות האחרות מן מיתים קטנים באזור זה — לבן, סרטן, אירועים מותיים — הוא מספר קטן מאוד. "הזילו מספר האגדים שדוקמים לילולתה של חלילת כבד בנגב — גדול כאן ממספר הזפתרים מאידים. המספרים קטנים, אבל הצורך בחשולת כבד — מרכז מחוז מאידים. יש כאן חיבת ציבורי אחר לגמרי, שהוא מעבר למספר החולים".

[illegible]

100

וְרִא אֱלֹקִים יוֹצֵא כְּנֹגֶד
וְהִיסְטֵרִיָּה שֶׁתִּקְפֹּה
חֲלָקִים מִשְׁמַעוּתִיִּים שֶׁל
הָעַם בְּיִשְׂרָאֵל, בְּעוֹד
הַמִּדֶּע כִּיצַד לְהִישָׁמֵר
מִמֶּנּוּ אֵינוֹ מוֹפִיעַ.

האזרח באנגליה, צרפת
או ארה"ב, מוצא
מחבת הדואר שלו
עלונים ודפי הסבר
ואילו אצלנו — דממה.
בית-חולים סורוקה
וערכת בדיקה לאזור
מלו, כדי להפיג פחדים

מאת שלי יחימוביץ'

צילם בועז לניר

בדירות של אנגוסטות סימן בב"ח מוויקה

בשעת בדיקה

22

